

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5740/2020
27.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Вујичић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Ивица Радоњић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 328/20 од 10.09.2020. године, у седници одржаној 27.01.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 328/20 од 10.09.2020. године, као неоснована.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину П2 286/19 од 03.06.2020. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да на име доприноса у издржавању малолетног сина ВВ, рођеног ...2014. године, плаћа месечно износ од 12.000,00 динара, а на име издржавања малолетне ћерке ГГ, рођене ...2019. године, плаћа месечно износ од 10.000,00 динара, почев од 24.01.2019. године па убудуће док за то буду постојали законски услови, на начин како је одређен изреком, док се тужбени захтев тужиле за плаћање износа од преко досуђеног до траженог износа, како је изреком наведено, одбија као неоснован. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 328/20 од 10.09.2020. године, одбијене су жалбе тужиле и туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге повреде поступка које могу бити ревизијски разлог у смислу члана 407. истог закона.

Према утврђеном чињеничном стању у ванбрачној заједници тужиле и туженог рођено је двоје малолетне деце и то ВВ, рођен ...2014. године, који је у време правноснажности пресуде имао шест година и ћерка ГГ, рођена ...2019. године, која је у време правноснажног пресуђења имала једну годину. Након престанка ванбрачне заједнице у децембру 2018. године тужила са малолетном децом живи у породичној кући својих родитеља у ... а тужени у изнајмљеном стану до марта 2019. године када му је престао радни однос и од тада живи у ... у новој ванбрачној заједници у којој је добио дете. Тужила је по струци ..., бави се продајом ... од чега месечно заради око 40.000,00 динара, мада су ови приходи смањени у време пандемије, а помажу јој и родитељи пензионери. Малолетни ВВ има шест година, похађа предшколску установу и Центар за ... а накнада за ове услуге износи 6.000,00 динара месечно. Малолетна ГГ има једну годину, похађа вртић, а накнада за ову услугу износи 3.000,00 динара месечно. Укупан износ средстава потребан за издржавање малолетног ВВ износи 24.000,00 динара а малолетне ГГ износи 20.000,00 динара.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је побијаном пресудом утврђена висина обавезе туженог да доприноси издржавању своје малолетне деце на начин како је то одређено изреком побијане пресуде.

Наиме, према одредби члана 67. Породичног закона („Службени гласник РС“ бр. 18/05), право је и дужност родитеља да се старају о деци, док према члану 75. и 160. став 1. истог закона дете има право на издржавање од оба родитеља. Висина издржавања одређује се према потребама детета, као повериоца издржавања, како то прописује члан 160. став 2. истог закона, док могућности родитеља као дужника издржавања, зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, личних потреба родитеља али и обавезе издржавања других лица и других околности од значаја за издржавање, како је прописано ставом 3. исте законске одредбе.

Имајући у виду утврђене потребе малолетне деце, као и имовинске прилике њихових родитеља, Врховни касациони суд налази да је правилан закључак из побијане пресуде да је тужени у могућности да доприноси издржавању своје малолетне деце са утврђеним месечним износима, без опасности по сопствену егзистенцију и егзистенцију других лица према којима има обавезу издржавања. Одредба члана 6. став 1. Породичног закона обавезује суд да приликом доношења одлуке о издржавању деце, води рачуна пре свега о њиховим интересима, док се обавеза родитеља као дужника издржавања, заснива на критеријуму одговорног родитеља. То значи да и родитељ који не живи са малолетном децом, је увек у обавези да доприноси њиховом издржавању, осим у случају потпуне неспособности за привређивање. На овај начин малолетној деци се може обезбедити сума неопходна за задовољење њихових егзистенцијалних, здравствених, образованих и социјалних потреба, а које треба да омогуће детету најмање такав ниво животног стандарда, какав ужива родитељ који је дужник издржавања, сагласно члану 162. став 3. Породичног закона.

Тужени није пружио доказе да није у могућности да својим радом остварује приходе, а и досуђена сума доприноса у издржавању деце је испод минималне суме издржавања прописане чланом 160. став 4. Породичног закона.

Како се осталим ревизијским наводима понављају жалбени наводи који су од стране другостепеног суда потпуно и правилно оцењени, то је овај суд из напред наведених разлога, а применом члана 414. ЗПП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**